

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17C/354/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113221406
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3113221406.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom v Bratislave, ul. Olejkárska 1, IČO: 00 492 736, zastúpený JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom so sídlom v Bratislave, Nám. M. Benku 9 - C1, proti odporcovi: Z. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J., ul. O. G. XXXX/X, t.č na neznámom mieste, zastúpený opatrovníkom Mgr. Jánom Vojtekom, vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Trenčín, o zaplatenie 50,70 eur s prísl., sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

I. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 eur.

II. Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 28,22 eur, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia v sume 11,72 eur a zo zaplateného súdneho poplatku v sume 16,50 eur.

odôvodnenie:

Okresnému súdu Trenčín bol dňa 20.08.2013 doručený návrh navrhovateľa, ktorým sa proti odporcovi domáha, aby súd rozhodol o splnení povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 eur a nahradiť mu trovy konania. Tento návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ vykonáva v Bratislave mestskú hromadnú dopravu. Odporca cestoval dňa 13.02.2012 na linke mestskej hromadnej dopravy č. 61 v Bratislave a nepreukázal sa na výzvu kontrolného orgánu, revízora, zamestnanca navrhovateľa, platným cestovným lístkom, ani iným platným cestovným dokladom. Preto navrhovateľovi v zmysle článku 6 Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave a článku 5 Tarify mestskej hromadnej dopravy vznikol nárok na zaplatenie úhrady v sume 50 eur a 0,70 eura za cestovné. Odporca bol na úhradu dlžnej sumy vyzvaný dňa 20.03.2012, avšak bezvýsledne.

V priebehu konania sa nepodarilo zistiť bydlisko odporcu, resp. miesto jeho aktuálneho pobytu. Súdu nie je známy pobyt odporcu. Preto uznesením č.k. 17C/354/2013 - 24 zo dňa 18.11.2013 bol odporcovi ustanovený opatrovník.

Na prejednanie veci samej súd nenariadil pojednávanie, pretože vo veci ide o drobný spor a podľa názoru súdu vo veci možno rozhodnúť bez pojednávania. Opatrovníkovi odporcu bol návrh spolu s prílohami doručený dňa 19.11.2013. Opatrovník na doručený návrh navrhovateľa nereagoval. Súd sa oboznámil s návrhom, hlásením o porušení tarifných a prepravných podmienok a výzvou na zaplatenie dlhu. Po tomto oboznámení sa s návrhom a listinnými dôkazmi má súd za preukázané, že odporca cestoval dňa 13.02.2012 o 16.41 hod. na linke mestskej hromadnej dopravy č. 61 v Bratislave. Pri kontrole cestovných lístkov v úseku zastávok Clementisova a Avion Shopping park sa na výzvu revízora

nepreukázal platným cestovným lístkom ani iným platným cestovným dokladom. Odporca odmietol zaplatiť úhradu cestovného v sume 0,70 eura a postih v sume 50 eur.

Podľa § 760 Občianskeho zákonníka zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa § 772 Občianskeho zákonníka podrobnejšiu úpravu osobnej a nákladnej prepravy určujú osobitné predpisy, najmä prepravné poriadky a tarify. V rámci tejto úpravy môžu prepravné poriadky tiež prevziať ustanovenia platné v medzinárodnej preprave pre vnútroštátnu prepravu; zodpovednosť za škodu na zdraví ustanovená týmto zákonom nesmie byť obmedzená..

Podľa § 8 ods.1 zákona č. 514/2009 Z. z. o doprave na dráhach (účinného od 01.01.2010) v znení neskorších predpisov, ďalej len "zákon o doprave", tarifa cestovného obsahuje cestovné za dopravné služby, najmä základné cestovné a prepravné, osobitné cestovné pre vybrané skupiny cestujúcich a za psov so špeciálnym výcvikom (ďalej len "osobitné cestovné") a úhrady za prepravu batožiny, živých zvierat, motorových vozidiel, tovaru, iných vecí a zásielok, vrátane príplatkov a zliav, ako aj podmienky, za akých sa uplatňujú jednotlivé príplatky a zľavy.

Podľa § 8 ods.2 zákona o doprave ak z tarify cestovného alebo z prepravného poriadku nevyplýva inak, cestovné za dopravné služby je splatné pred uskutočnením prepravy.

Podľa § 8 ods.5,6 zákona o doprave cestujúci, ktorý sa v dráhovom vozidle alebo bezprostredne po vystúpení z dráhového vozidla nepreukáže platným prepravným dokladom osobe oprávnenej kontrolovať prepravné doklady, je povinný na mieste zaplatiť prirážku k základnému cestovnému (ďalej len "prirážka") a cestovné od nástupnej stanice alebo zastávky do cieľovej stanice alebo zastávky podľa tarify cestovného, alebo preukázať sa dokladom totožnosti na zaznamenanie údajov potrebných na vymáhanie prirážky a cestovného. Ak cestujúci neuhradí na mieste cestovné a prirážku, bude vylúčený z prepravy na najbližšej stanici alebo zastávke. Tým nezaniká nárok dopravcu na zaplatenie prirážky a cestovného do stanice alebo zastávky, na ktorej bol vylúčený z prepravy. Prirážka je v železničnej doprave najviac stonásobok základného cestovného v prvom tarifnom pásme bez príplatkov a zliav; v mestskej doprave je to najviac stonásobok základného cestovného.

Súd vec právne posúdil tak, že medzi navrhovateľom a odporcom, tým, že odporca nastúpil do dopravného prostriedku mestskej hromadnej dopravy a cestoval v ňom, bola konkludentným spôsobom, t.j. nevýslovne, uzatvorená zmluva o preprave osôb podľa § 760 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k tomu, že odporca cestoval bez platného cestovného lístka, bol povinný podľa § 8 ods.2, 6 zákona o doprave zaplatiť bežné cestovné v sume 0,70 eura a postih vo výške najviac sto násobku cestovného, teda najviac v sume 70 eur. Vzhľadom k tomu, že odporca si uplatnil 50 eur tohto postihu, súd rozhodol o tejto časti žalovanej sumy v navrhovateľom uplatnenej výške. Vzhľadom k tomu, že odporca si svoju povinnosť vyplývajúcu zo zákona nesplnil, súd návrhu navrhovateľa vyhovel a rozhodol o splnení povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 eur.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ak sú trov konania v drobných sporoch neprímerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Podľa § 2 Občianskeho súdneho poriadku v občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, uskutočňujú výkon rozhodnutí, ktoré neboli splnené dobrovoľne, a dbajú pri tom

na to, aby nedochádzalo k porušovaniu práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb a aby sa práva nezneužívali na úkor týchto osôb.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a ustanovenia § 150 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku. Navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd priznal čiastočnú náhradu účelne vynaložených trov konania, tak aby boli primerané výške uplatnenej pohľadávky. Navrhovateľ v konaní zaplatil súdny poplatok za podaný návrh v sume 16,50 eur. Takisto mu v konaní vznikli trovy právneho zastúpenia, ktoré pozostávajú z odmeny za dva úkony právnej služby a to príprava a prevzatie veci zo dňa 10.06.2013 a písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej - návrh na začatie konania zo dňa 10.06.2013. Za každý z týchto úkonov patrí právnenému zástupcovi navrhovateľa podľa § 10 ods.1, § 14 ods.1 písm. a/, c/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ďalej len "vyhláška", odmena vo výške 16,60 eur. Ku každému z týchto úkonov mu patrí podľa § 16 ods.3 vyhlášky aj režijný paušál - náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1/100 výpočtového základu pre príslušný rok, v ktorom bol úkon právnej služby poskytnutý. Výpočtový základ v roku 2013 bol vo výške 781 eur. Právny zástupca navrhovateľa je platiteľom dane z pridanej hodnoty, a preto súd zvýšil priznanú odmenu a náhradu výdavkov podľa § 18 ods.3 vyhlášky o 20 %. Celkovú výšku trov právneho zastúpenia súd určil v sume 58,58 eur.

Ako je vyššie uvedené súd na rozhodovanie o trovách konania aplikoval aj ustanovenie § 150 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku. Vzhľadom k tomu, že v konaní ide o drobný spor znížil priznanú náhradu trov konania na sumu zodpovedajúcu zaplatenému súdnemu poplatku a účelným trovám právneho zastúpenia, ktoré zodpovedajú ich 20 percentám, teda vo výške 11,72 eur. Celková náhrada trov konania navrhovateľa tak predstavuje sumu 28,22 eur, ktorá sa rovná približnej polovici uplatnenej pohľadávky. Ak by súd neznižil náhradu trov konania navrhovateľa, tieto trovy by prevyšovali samotnú pohľadávku o takmer polovicu. Súd pri tomto rozhodnutí vzal do úvahy skutočnosť, známu mu z jeho rozhodovacej činnosti, a to že navrhovateľ si hromadne uplatňuje svoje právo, ktorého sa v tomto konaní domáha prostredníctvom právneho zástupcu, ktorého návrhy na začatie konania sú takmer identické. Navrhovateľ je opakovane navrhovateľom v skutkovo veľmi podobných konaniach. Ide o pomerne vysoký počet týchto konaní vedených na Okresnom súde Trenčín. V čase rozhodnutia súdu predstavoval tento počet približne 260 neskončených konaní. Návrh na začatie konania je v týchto konaniach obdobný. Líšia sa len v osobe odporcu a okolnostiach porušenia právnej povinnosti odporcu. Z veľkej časti je odôvodnenie návrhu navyše úplne totožné. Preto súd nepovažuje za spravodlivé, aby bola navrhovateľovi priznaná plná odmena za úkony právnych služieb v tomto konaní v rámci rozhodnutia o náhrade trov konania. Berúc do úvahy tieto skutočnosti súd v záujme dodržania zásady uvedenej v § 2 Základných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorej vyjadrením je aj § 150 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, znížil trovy konania navrhovateľa, na nahradenie ktorých odporcu zaviazal vo výroku tohto rozsudku.

V zmysle § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je odporca povinný zaplatiť náhradu trov konania zo zákona na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 205 ods.1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozdujúcích skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.